

Kelimeler ve Tohum

Toprağa atılan, toprağa gömülen tohumdan asla ümit kesilmez. Yaşam tarlasında, kökü ve pratiği olmayan hiç bir tohum ürün vermez.

İnsan zihni için kelimeler/sözcükler toprağa atılan tohum gibidir.

İnsan devamlı bildiği/ilgilendiği kelimelerin etkisinde yaşamaktadır. Hangi kelimeleri biliyorsa, o kelimelerle yaşam sürmektedir. Hangi kelimelerle yaşıyorsa, onun zikri ve zihni (ve pratiği de) öyle şekillenir. Dünyası da o olur.

Onun için insanın düşünsel/ruhsal gelişimi bildiği kelimelerin/kavramların oranıyla doğru orantılıdır. Kelimeler/sözcükler ruhu hizaya sokan, nefsi terbiye eden etkiye sahiptir.

Ruhu hizaya sokan gönül terbiyesi her tarafta aynı oranda, gerçekleşen bir olay değildir. Onun için her insan kendi içsel yolculuğunu kendi yapmalı içinde yaşadığı kelimelerin dünyasında. Kelimelerin manalarında ve terkiplerinde...

...Ve disiplin, sevgi, sorumluluk, farkındalık ve yaşam deneyimi bakımından tamamlandıkça (tekamül ettikçe), insanın yaşamdaki yeriyle/konumuyla ilgili anlayışı da doğal olarak gelişir.

Sevgi ve bilgi disiplin demektir. İnsan ne kadar sevgi/bilgi doluysa o kadar tevazu sahibi olur. İnsan ne denli tevazu sahibiyse, o denli kendini üstün görme duygusundan uzaklaşır. Başkalarını olduğu gibi kabul eder.

Her şeyin sınırlı olduğu dünyada sınırlamanın içine sığmayan bilgi ve sevginin yegâne hedefi ruhsal gelişimdir. İnsanın tekâmülüdür. Bunu hızlandırmak için devamlı yeni kelimeler ve yeni manalar öğrenmek gerekir. Çünkü eğitim, insanı eğitmek için devam eden bir süreçtir. Eğitimin temel amacı ömür boyu eğitmektir. Ömür boyu disiplini ve özdenetim ruhunu geliştirmektir.

Bilim insanı Einstein dediği gibi; **“Savaşacaksan kendi cehaletinle savaş.”**

Denildiği üzere, **“Dünya gürültü koparanların etrafında değil, -(eğitimleriyle)- yeni değerler yaratanların etrafında dönmektedir.”**

Eski bir atasözün dediği gibi; **“sığ dere çok ses çıkarır”, “durgun sular derinden akar.”**

Onun için kuru aktarımların hiçbir faydası yoktur.

Yusuf Beğtaş